

[Palle Simonsen]

selve incitamentet til at skabe et overskud var noget afgørende? Så havde vi ikke fået de fordele af den frie konkurrence, som vi har fået i dette samfund ikke mindst i moderne tid. Der er reguleringer nok, som bidrager til, at det i virkeligheden ikke er så let at foretage den ekspansion, som mange virksomheder måske gerne ville have mulighed for at foretage.

Jeg tror, at det, man kan konstatere på nuværende tidspunkt, ikke så meget er spørgsmålet om, at der er nogle problemer i forbindelse med selve ejerskabsforholdet til disse virksomheder. Det er spørgsmålet om, at dette folketing gennem de senere år har lagt flere og flere restriktioner på dette erhvervsliv, således at det har beskåret den egentlige konkurrencemulighed i en udstrækning, som måske gør det vanskeligere at få etableret fuld beskæftigelse og en bedre balance i den økonomiske situation i dette samfund.

Hvis man ser på spørgsmålet om økonomisk demokrati, som jo også er nævnt fra forespørgernes side, så må man vel nok sige, når man ser det i relation til kapitalkoncentrationen, at er der noget forslag, der giver kapitalkoncentration, så er det LOs og socialdemokratiets forslag om økonomisk demokrati. Hr. Gert Petersen nævnte i sin tale f. eks. Handelsbanken, som administrerer 20 mia kr. Jeg håber, at hr. Gert Petersen også har læst betænkningen fra LM-udvalget så grundigt, at han har konstateret, at hvis man følger LOs forslag om økonomisk demokrati, så vil man på 50 år være nået op på en kapital ikke på 20 mia kr., men på 20.000 mia kr. Det er kapitalkoncentration, så det basker.

Så kan man spørge: ja men giver det så mere demokrati, giver det en sundere måde at lede vores erhvervsliv på? Nu har vi jo alle som borgere i dette samfund her i de senere dage fået en brochure ind gennem brevsprækken, udgivet af LO, så vidt jeg forstår, der søger at sælge forslaget om økonomisk demokrati i LO-versionen. Der siger man bl. a. om denne kolossale fond, der lægges op til, under overskriften: »Den ledes demokratisk«, at fonden ikke skal være enkeltmands- eller familieejet, som man så ofte ser det i erhvervslivet, den skal ledes demokratisk af et bredt sammensat repræsentatsskab på 120 medlemmer. Det vil altså sige, at det, man her taler om, det er, at 120 personer

skal administrere en formue på 20.000 mia kr. Så bliver der tale om kapitalkoncentration, som vi aldrig har set det før. Demokratiet i dette har jeg faktisk meget vanskeligt ved at få øje på.

Fortalerne for økonomisk demokrati taler meget om, at lønmodtagerne skal have indflydelse, for demokratiet har nok udviklet sig meget i politisk forstand, men ikke i forhold til økonomien i samfundet. Det er jo ikke rigtigt. Man glemmer, at folketinget i høj grad regulerer økonomien i dette samfund gennem alle de love, der gennemføres, og giver regler for, hvordan erhvervslivet skal fungere.

Dertil kommer, at det, der i virkeligheden er tankegangen bag dette forslag om kapitalkoncentration, er ønsket om, at en anden gruppe skal overtage ejerskabet, skal være dem, der bestemmer. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi er af den opfattelse, at de mennesker, som i dag har ansvaret for dansk erhvervsliv, til trods for hr. Gert Petersens udtalelser her i dag er væsentligt mere interesserede i og er væsentligt mere vidende om, hvordan disse virksomheder skal køres, end ensidige – i forhold til denne opgave, understreger jeg – faglige organisationer.

Jeg synes nok, det er væsentligt at fastslå i debatten omkring økonomisk demokrati, at det i virkeligheden er et spørgsmål om, hvorvidt andre end de eksisterende skal bestemme, og at kredsen, der vil komme til at bestemme, er en betydelig mindre kreds end den, vi kender i dag, og at der derfor under alle omstændigheder vil blive tale om betydeligt forringede forhold for skabelse af økonomisk vækst i dette samfund.

Jeg hæftede mig i LO-pjecen ved, at der er tale om, at det ikke skal være som i dag, med mange små enkeltmandsejede og familieejede virksomheder. Jeg vil godt sætte en meget kraftig streg under, at det, der kan skabe spredning af ejendomsretten, jo netop er, at mange ejer virksomhederne. Danmark er vel egentlig ret så kendt for, at vi har et stort antal små, gode, sunde virksomheder. Det er jo i virkeligheden noget af det mest demokratiske, man kan tænke sig.

Dernæst kan man sige, at for dem, der ikke påtager sig opgaven som økonomisk ansvarlig for en virksomhed, har vi muligheden gennem aktieejertanken. Der er jeg glad for, at ministeren – sådan forstår jeg i hvert